

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. S.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27.10.2015, o **starobním důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 27.10.2015 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení změnila v rámci řízení o námitkách žalobce své rozhodnutí ze dne 2.9.2015 tak, že se žalobci přiznává podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. od 4.9.2015 starobní důchod ve výši 8.720,- Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že rozhodnutím ze dne 2.9.2015 žalobci přiznala starobní důchod ve výši 5.844,- Kč. V rámci řízení o námitkách dodatečně započetla žalobci dobu pojištění, takže žalobci od 4.9.2015 náleží starobní důchod ve výši 8.720,- Kč měsíčně. Nevyhověla však námitkám žalobce ohledně nezapočtení vyměřovacích základů z období let 1986-1992, kdy byl zaměstnán ve společnosti Moravskoslezské teplárny, a.s., neboť výdělky za toto období podle evidenčního listu důchodového pojištění vystaveného dne 20.10.2014 společností DALKIA Česká republika, a.s. nelze uvést z důvodů povodní. Žalovaná proto vyměřovací základy za období od 1.1.1986 do 30.9.1992 zhodnotila žalobci jako vyloučenou dobu.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal „neuznání vyměřovacího základu v období, kdy pracoval v Elektrárně Třebovice od

1.10.1983 do 30.9.1992“. Žalovaná mu tuto dobu započetla, nezapočetla však osobní vyměřovací základ s odkazem na § 16 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb. Žalobce přitom doložil několikrát zápočtový list, který má také důležitou úlohu a má oporu v zákonu. V něm je potvrzen jeho průměrný hrubý měsíční výdělek 7.684,- Kč. Žalobce je přesvědčen, že je to dostatečný podklad, avšak žalovaná se o něm ani nezmiňuje. Podle žalobce neuznání – vyloučení vyměřovacího základu za období od 1.1.1986 do 30.9.1992 postrádá logiku.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27.10.2015 č.j. X, připojeným dávkovým spisem žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalované (ust. § 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce uplatnil žádost o přiznání starobního důchodu dne 14.7.2015 s tím, aby mu tento důchod náležel od 4.9.2015. Součástí dávkového spisu je evidenční list důchodového zabezpečení vystavený organizací DALKIA Česká republika, a.s. dne 20.10.2014. Podle tohoto evidenčního listu byl žalobce zaměstnán v této organizaci, resp. u právního předchůdce této organizace v době od 1.10.1983 do 30.9.1992. Evidenční list důchodového zabezpečení neobsahuje údaje o hrubých výdělcích za jednotlivé roky s poznámkou: „výdělky nelze uvést z důvodu povodní“. Z osobního listu důchodového pojištění krajský soud zjistil, že za dobu od 1.1.1986 do 30.9.1992 v něm nejsou uvedeny vyměřovací základy a tato doba je uvedena jako doba vyloučená.

Institut osobního vyměřovacího základu je upraven v zákonu č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů v ust. § 16. Podle odst. 4 věty první tohoto ustanovení jsou vyloučenými dobami před 1. lednem 1996 doby, které se podle předpisů platných před tímto dnem vylučovaly při zjišťování hrubých výdělků pro účely výpočtu průměrného měsíčního výdělku, doby, v nichž byl pojištěnec účasten důchodového pojištění nebo zabezpečení podle předpisů platných před tímto dnem, nelze-li zjistit výši vyměřovacích základů za dobu zaměstnání před tímto dnem, a doby uvedené v písm. j); přitom doby studia po dosažení věku 18 let jsou vyloučenými dobami pouze v rozsahu, v jakém se považují za náhradní dobu pojištění.

Jak vyplynulo z obsahu dávkového spisu žalobce tento spis neobsahuje žádný doklad o výši dosažených vyměřovacích základů za období od 1.1.1986 do 30.9.1992. Evidenční list důchodového pojištění ze dne 20.10.2014 potvrzuje, že žalobce byl u právního předchůdce společnosti DALKIA Česká republika, a.s. zaměstnán od 1.10.1983 do 30.9.1992. Tato doba byla žalobci zhodnocena jako doba pojištění, což potvrzuje i jeho osobní list důchodového pojištění. Nemohly však být započteny osobní vyměřovací základy žalobce dosažené v období od 1.1.1986 do 30.9.1992, neboť výdělky za toto období jsou podle údaje společnosti DALKIA Česká republika, a.s., na vystaveném evidenčním listu důchodového pojištění neuvedeny z důvodu povodní. Žalovaná za této situace při výpočtu výše poměrné části starobního důchodu žalobce zcela správně postupovala tak, že období od

1.1.1986 do 30.9.1992 zhodnotila jako vyloučenou dobu ve smyslu shora citovaného zákonného ustanovení. Zcela správně v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu uvedla, že smyslem institutu vyloučených dob je nerozmělnit průměr výdělků tím, že by se výděly rozpočetly i za prázdná období, tedy období, ve kterých pojištěnec na základě určitých kvalifikovaných důvodů nemohl dosahovat takových výdělků, jakých by dosáhl, kdyby určité skutečnosti nenastaly. Takovým kvalifikovaným důvodem je nesporně i nemožnost zjistit výši žalobcových vyměřovacích základů za uvedené období. Uvedené zákonné ustanovení je koncipováno na ochranu pojištěnce pro uvedené případy a rozhodně se nepřičí základním ustanovením občanského zákoníku či zákonu o důchodovém pojištění, jak se domnívá žalobce.

Nebylo možno také přihlédnout k žalobní námitce žalobce týkající se potvrzení o zaměstnání, které předložil žalované. Toto potvrzení je rovněž součástí dávkového spisu, bylo vystaveno dne 23.9.1992 Moravskoslezskými teplárnami, a.s., Elektrárna Třebovice a v něm je uveden průměrný čistý měsíční příjem 6.304,- Kč. Jedná se o průměrný měsíční výdělek žalobce vyčíslený pro pracovní právní účely podle zákona č. 1/1992 Sb., účinného v době vystavení potvrzení o zaměstnání, který způsob výpočtu průměrného měsíčního výdělku upravoval v ust. § 17. Průměrný výdělek pro pracovní právní účely se podle tohoto ustanovení zjišťoval z hrubé mzdy zúčtované zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a z doby odpracované v rozhodném období a tímto rozhodným obdobím bylo předcházející kalendářní čtvrtletí. Pro účely důchodového pojištění – výpočet osobního vyměřovacího základu je tedy nepoužitelný.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení advokátem. To neplatí má-li stěžovatel sám, nebo jeho zástupce vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 25. února 2016

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**